

QUAN HOÀI

Tuyết miền biên ngoại phát phơ
Người trong cố quận có chờ chăng ai?
Tháng năm suy hoại hình hài
Tình trong đâu bể quan hoài còn nguyên

CUỐI THU

Chiều nao mây trắng trời phương ngoại
Cố quận mờ xa trong khói bay
Mùa lỡ vàng hoa đây đồng nội
Mang mang tâm sự nỗi quan hoài.

MÙA ĐÔNG

Ai bảo mùa đông những uá tàn
Xem kìa tuyết trắng thật mang mang
Mờ xa sương khói hồn lay động
Ấm áp vòng tay, bếp sưởi hồng

HOA MÙA XUÂN, TUYẾT CỦA MÙA ĐÔNG

Người ta yêu xuân vì hoa lá cỏ cây
Chán mùa đông bởi tuyết băng đông đầy
Không giá lạnh, hoa đào sao rục rỡ?
Không đông tàn, chẳng thể có xuân xanh.
Những đoá Nghệ Tây nhỏ bé mong manh
Mà sức sống vô cùng mãnh liệt.
Từng cụm hoa khai giữa một trời đầy tuyết
Nhu ngọn lửa xanh thật tuyết giữa mùa đông
Giữa tuyết băng hiện bóng dáng xuân sang
Ghét hay thương rõ ràng đều chẳng phải
Có sao không hoa mùa xuân và tuyết của mùa đông?
Ta ngồi im ngắm bếp sưởi hồng
Đời cháy sáng những phút giây trong hiện tại.

ĐAU ẢO ẢNH

Tình cờ gặp lại
Ôi chao những cơn sóng lừng!
Kỷ niệm ngày nao những tưởng quên

*Nỗi niềm không tên
Tình lỡ không trông mong hy vọng.
Thương thật thương khác khoái trong lòng
Em vẫn đẹp như ngày đầu dệt mộng
Trời vẫn xanh đôi mắt và ráng đỏ môi hồng.
Xưa một lần ôm mà giờ còn xao xuyên
Ai hoài chi ai, còn đau một nỗi niềm riêng
Tình rất mực mong manh!
Đường trần nhiều nỗi đau ảo ảnh
Nào phải của mình
Mà tim cứ thổn thức đĩnh ninh
Đời mãi lênh đênh một chữ tình.*

DU TÂM LÃNG TỬ

Atlanta, chớm đông 2015